

Dionizy Kosiński

Piaski, gm. Zduny, woj. kaliskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 19, 140-141

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kościół udało się odkryć 2 słupy od rusztowania zaś we wnętrzu nawy prezbiterium 2 warstwy spalenizny związane prawdopodobnie z okresem zniszczenia kościoła. Chronologia fundamentu i jego rozsypanka zamyka się w obrębie fazy D okresu wczesnośredniowiecznego, podobnie jak chronologia skupów od rusztowań i obydwu ww. spalenizn. Zarówno więc wznieście, jak i zniszczenie kościoła grodzowego, kościoła o murach kamiennych // nastąpiło w przeciągu trwania fazy D okresu wczesnego średniowiecza. Kolejne z odkrytych obiektów to poziom użytkowy obiektu gospodarczego /wraz z paleniskiem/ zlokalizowany na podwalu, obiekt mieszkalny z ograniczającą go podwaliną kamienną odkryty na majdanie /ar 4 E cw. c/ czy też 3 kolejne obiekty o ścianach wyłożonych gliną bądź też drewnianych /ar 4 E cw. c i d/.

Chronologia odkrytych na majdanie obiektów zamyka się w obrębie fazy D-E okresu wczesnego średniowiecza. W toku badań znaleziono 36 zabytków m.in. 5 przęślików glinianych, 1 przęślik z hupku, 5 noży, 3 obręcze od wiadra, grot strzały, monetę, sierp.

W ramach prac Zespołu Interdyscyplinarnego do Badań Ostrowa Lednickiego kontynuowano prace /podwodne/ związane z reliktnami tzw. mostu gnieźnieńskiego, pobierano próbki do badań palinologicznych, kontynuowano badania gleb na wachód od jeziora Lednickiego, określano surowiec budowlany kościoła grodzowego.

Materiały z badań wraz z dokumentacją znajdują się w Muzeum Pierwszych Piastów na Lednicy.

OSWIĘCIM
woj. bielskie

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Krakowie

Nadzór sprawował Ryszard Naglik pod kierunkiem mgr. Teofila Dębowskiego. Finansował Urząd Miejski w Oświęcimiu. Drugi sezon badań. Zamek /XII-XIII w. /.

Kontynuowano nadzór archeologiczny obejmujący prace ziemne prowadzone na terenie wzgórza zamkowego /4 wykopy we wschodniej części i 7 w centralnej/. Odtworzono przebieg obwodowych murów obronnych w północno-wschodniej części.

W centralnej partii zlokalizowano, chronologicznie młodszą od wieży, mur kamienny /kamień łamany na zaprawie/ o grubości ok. 2,5 m, którego linia przebiegu pokrywa się w przybliżeniu z zarysem murów obecnego północnego skrzydła zamku.

Ustalona została korelacja warstw archeologicznych względem najstarszej istniejącej budowli zaimm - czworobocznej wieży obronnej.

Materiał archeologiczny /fragmety ceramiki/ w większości datowany jest na XII-XIII w.

Nadzory będą kontynuowane.

PARCZANKI, gm. Dąbrowa Biskupia
woj. bydgoskie
Stanowisko 12

patrz
okres wpływów rzymskich

PARCZANKI, gm. Dąbrowa Biskupia
woj. bydgoskie
Stanowisko 12A

patrz
epoka brązu

PAWŁOWO, gm. Czerwiejowo
woj. poznańskie

patrz
okres wpływów rzymskich

PIASKI, gm. Zduny
woj. kaliszkie
Stanowisko 1

Koło Archeologiczne przy Liceum
Ogólnokształcącym im. H. Kołłątaja
w Krotoszynie

Badania prowadził mgr Dionizy Kosiński. Finansował WKZ w Kaliszu. Długoletni sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne z fazy D.

Celem badań było: 1/ zakończenie eksploracji wykopu ar 44 ćw. D obejmującego partię wjazdu do grodu oraz wału; 2/ dalsze rozpoznanie majdanu poprzez zakończenie eksploracji wykopu /ar 47/ ćw. D oraz nowozalożonych: /ar 47/ ćw. C ar 48 ćw. D, /ar 48/ ćw. A; 3/ określenie rozmiarów grodu poprzez założenie wykopów: /ar 142/ ćw. C część południowa i ćw. D część południowa po zewnętrznej stronie wału o przedłużeniu linii wykopów.

/Ar 44/ćw. D - wykop objął narożnik wału od strony wjazdu na majdan. Partię wjazdu wypełniały osypiskowe warstwy piaszczyste z dużą domieszką spalenizny i skorup. W wale na szerokości wykopu widoczne trzy słupy. Szerokość ich u podwaliny określono na trzy metry. Od strony wjazdu wał licowany był drewnem sądząc z brązowej barwy piasku o szerokości około 1 m.

Na majdanie pod warstwami denudacyjnymi zawierającymi również skorupy wczesnośredniowieczne odsłonięto rumowisko kamieni. Niektóre z nich zalegały na calcu. Warstwa odpowiadająca poziomowi osadnictwa charakteryzowała się dużą ilością skorup, a w wykopie nr 48 ćw. D dużą ilością ziarna /zebrano kilka kilogramów/.

W wykopie /nr 47/ ćw. D - /środek grodziska/ - odkopano konstrukcję drewnianą z desek i bierwion zakładanych na zapadkę oraz w górnej partii dla szczególności mieszczących na wprost. Miała ona podwójne ściany i wkopana była na głębokość około 1,1 m od poziomu osadniczego. Wnętrze tej skrzyniowatej konstrukcji miało rozmiary 1,7 x 1,25 m, a zewnętrzne 2,5 x 2 m. Z wewnątrz wzmocniana była kołkami wbitymi w narożnikach i po bokach. Wewnątrz znajdowało się rumowisko desek, belek, kołków oraz dno drewnianego naczynia, fragment drewnianego talerza i zdobionego rowkami naczynia drewnianego, kawałki sznurka. Istnieje rozbieżność co do interpretacji obiektu: piwnica lub studnia.

W odległości 2 m od tego obiektu odkryto fragmenty budowli ziemnej /nr 47/ ćw. C. W niej było palenisko wylepione gliną na którym stały jeszcze naczynia zachowane fragmentarycznie. Również ślady zabudowy odkryto w wykopie nr 48 ćw. D. Eksploracja wykopu nie została zakończona, przerwana ją na poziomie osadniczym. Zebrano z tego poziomu kilkanaście kilogramów ziarna zalegającego warstwą o miąższości do 3 cm na powierzchni prawie całego wykopu.

W wykopie /nr 48/ ćw. A odsłonięto część wcześniejszego odkrytego obiektu o charakterze półziemianki.

Dotychczasowe rozpoznanie grodu wskazuje na to, że zabudowa wnętrza grodu koncentrowała się w środku majdanu, nie było jej pod wałem.

W wykopach /nr 142/ ćw. C i D część południowa odsłonięto zewnętrzne lico wału, które stanowiły regularnie ułożone kamienie o średnicy do 0,5 m. Zewnętrzna średnica grodu wynosiłaby zatem około 105 m. Równocześnie prowadzono rozpoznanie osady przygodowej /st. 1/ wykorzystując prace melioracyjne. Odkryto dalsze obiekty zapewne mieszkalne.

Badania będą kontynuowane.

PIOTRÓW, gm. Zadzim
woj. sieradzkie
Stanowisko I

patrz
okres wpływów reymalskich

PŁOCK-PODOLSKIE
Stanowisko I

Muzeum Mazowieckie
w Płocku

Badania prowadził mgr Tomasz Kordala. Finansowało Muzeum Mazowieckie w Płocku. Drugi sezon badań. Cmentarzysko wczesnośredniowieczne /XI-XII w. /.

W trakcie badań ratowniczych spenetrowano obszar o powierzchni 430 m², w części sąsiadującej od południa z blokiem nr 3. Wystąpiło tu dalszych 18 grobów, w tym 2 dziecięce, usytuowanych w 3 rzędach na osi N-S. W większości przypadków jamy grobowe były pozbawione obudów kamiennych. Wyjątek stanowią groby 44 i 48 /dziecięcy/, w których wystąpiły fragmentaryczne bruki, wyściełające dna jam grobowych, utworzone z niewielkich kamieni polnych. Interesującym zjawiskiem było pojawienie się, w zachodniej części cmentarzyska, na niewielkiej głębokości ok. 50 cm, owalnego zaciemnienia o wymiarach 1,45 x 1,2 m i miąższości 25 cm. Obiekt ten, rozpościerający się wokół ostrego kamienia, dostarczył 2 niewielkich łańcuchów naczyń, współczesnych cmentarzysku i niezliczonych węgli drzewnych, bez śladów spaleniwy.

Materiał zabytkowy zasadniczo potwierdził wczesną chronologię cmentarzyska /szybyk XI - pierwsza połowa XII w. / . Nowością było wystąpienie w kilku grobach ceramiki, najczęściej w postaci wylewów naczyń, spoczywających w rejonie czaszki lub między kośćmi nóg. Po raz pierwszy również znaleziono osłdkę kamienną z otworkiem do zawieszania na pasku oraz 2 pierścionki, wykonane z drutu brązowego, pokrytego mechanicznie cienką warstwą srebra, z końcami stykającymi się i luźnymi. Cennym znaleziskiem jest licząca 17 sztuk kolia szklanych paciorków, z których na uwagę zasługują wielobarwne paciorki trójgramaste, bardzo zbliżone do okazów kruszwickich. Całość materiałów zabytkowych uzupełniają kabłącki skroniowie, brązowe srebrzone i cynowe, grot włóczni z ostrzem liściowatym oraz liczne noże żelazne.

Materiał i dokumentacja znajdują się w Muzeum Mazowieckim w Płocku.

Prace będą kontynuowane.

PODEBŁOCIE, gm. Trojanów
woj. świdieckie
Stanowisko I "Zamek"

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadzi prof. dr hab. Jerzy Gąsowski i mgr Andrzej Golembiak. Prace realizowano w ramach programu "Wisła". Piąty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /IX-XII w. /.

W sezonie 1965 prace wykopaliskowe skoncentrowane były na stanowisku I, na terenie określonym jako podgrodzie i na zewnętrznych stołach wału grodu. Celem badań było ustalenie przebiegu, określenie